

Byla C-43/04

Finanzamt Arnsberg

prieš

Stadt Sundern

(Bundesfinanzhof prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Šeštoji PVM direktyva – 25 straipsnis – Bendra vienodo tarifo schema, taikoma žemėininkams – Medžioklės plotų nuoma savivaldybės miškininkystės įstatyme – „Žemės ūkio paslaugos“ sąvoka“

2005 m. gegužės 26 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas I-0000

Sprendimo santrauka

Mokesčių teisės nuostatos — Teisės aktų suderinimas — Apyvartos mokestis — Bendra pridėtinės vertės mokesčių sistema — Vienodo tarifo schema, taikoma žemėininkams — Taikymo sritis — Operacijos, kurios nėra nei žemės ūkio produktų tiekimas, nei žemės ūkio paslaugų teikimas — Netaikymas — Žemės ūkio paslaugos — Sąvoka — Medžioklės plotų nuoma — Netaikymas

(Tarybos direktyvos 77/388 25 straipsnis)

Šeštosios direktyvos 77/388 25 straipsnis, kuris suteikia valstybėms narėms teisę žemėininkams taikyti vienodo tarifo schemą, kai įprastinės apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčių schemos ar 24 straipsnyje nurodytos supaprastintos schemos taikymas jiems sukelia sunkumų, turi būti aiškinamas taip, kad pastaroji yra taikoma tiksliai žemės ūkio produktų tiekimui ir žemės ūkio paslaugų teikimui, apibrėžtiems 25 straipsnio 2 dalyje, ir kad kitoms žemėininkams, kuriems taikomas vienodas tarifas, atliktoms operacijoms yra taikoma Šeštosios direktyvos įprastinė schema.

Šiuo atžvilgiu Šeštosios direktyvos 25 straipsnio 2 dalies penkta pastraipa, kartu su jos B priedu, turi būti aiškinami taip, kad žemėininko, kuriam taikomas vienodas tarifas, medžioklės plotų nuoma nėra žemės ūkio paslauga šios direktyvos prasme. Pirmiausia, medžioklės plotų nuoma šiose nuostatose nėra aiškiai numatyta ir neatitinka jose tvirtintų sąlygų. Be to, bendra vienodo tarifo schema yra Šeštosios direktyvos įprastinės schemos išimtis ir todėl turi būti taikoma tik tiek, kiek tai reikalinga jos tikslui pasiekti. Galiausiai sąvokos „žemės ūkio paslaugos“ aiškinimas, pagal kurį ji apima nuomą, kaip antai medžioklės plotų nuoma, kuri nėra skirta žemės ūkio tikslams, ir kuri nėra susijusi su paprastai žemės, miškininkystės ar žuvininkystės ūkiuose naudojamais įrenginiais, neatitinka nei minėtos schemos pobūdžio, nei jos tikslo.

(žr. 21, 26–27, 29 ir 31 punktus bei rezoliucinės dalies 1–2 punktus)

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija)

SPRENDIMAS

2005 m. gegužės 26 d. (*)

„Šeštoji PVM direktyva – 25 straipsnis – Bendra vienodo tarifo schema, taikoma ūkininkams – Medžioklės plotų nuoma savivaldybės miškininkystės ūkyje – „Žemės ūkio paslaugų“ sąvoka“

Byloje C-43/04

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2003 m. lapkričio 27 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. vasario 4 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Finanzamt Arnsberg

prieš

Stadt Sundern,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas (pranešėjas), teisėjai A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský ir A. Ó Caoimh,

generalinis advokatas P. Léger,

kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs rašytines pastabas, pateiktas:

- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos C. D. Quassowski ir A. Tiemann,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos E. Svolopoulou ir K. Marinou,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou ir K. Gross,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau – Šeštoji direktyva) 25 straipsnio išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Stadt Sundern* (Sundern savivaldybės) ir *Finanzamt Arnsberg* (toliau – *Finanzamt*) dėl minėtame straipsnyje numatytos bendros vienodo tarifo schemos taikymo medžioklės plotų nuomai savivaldybės miškininkystės ūkyje.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Šeštosios direktyvos 25 straipsnyje „Bendra vienodo tarifo schema, taikoma žuvininkams“ nurodyta:

„Kai žuvininkams apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu schemas ar 24 straipsnyje nurodytos supaprastintos schemas taikymas žuvininkams sukelia sunkumų, valstybės narės gali šio straipsnio nustatyta tvarka žuvininkams taikyti vienodo tarifo schemą, kurios tikslas – kompensuoti žuvininkams, kuriems taikoma vienodo tarifo schema, jų mokėtiną pirkimo PVM už jų žuvininkystės prekes ir paslaugas.

2. Šiame straipsnyje:

- „žuvininkas“ – tai apmokestinamasis asmuo, kuris vykdo savo veiklą kaip vienas iš toliau apibrėžtų subjektų,
- „žemės ūkio, miškininkystės ir žuvininkystės subjektas“ – tai subjektas, kurį tokiu laiku kiekviena valstybė narė pagal A priede išvardytas gamybinės veiklos sritis,
- „žuvininkas, kuriam taikomas vienodas tarifas“ – tai žuvininkas, kuriam taikoma 3 ir kitose dalyse numatyta vienodo tarifo schema,
- „žemės ūkio produktai“ – tai valstybėse narėse žemės ūkio, miškininkystės ir žuvininkystės subjektų pagamintos prekės, kurios yra jų veiklos, išvardytos A priede, rezultatas,
- „žemės ūkio paslaugos“ – tai bet kuri B priede nurodyta paslauga, kurią teikia žuvininkas, naudodamas savo darbo jėgą ir (arba) įrangą, paprastai esančią jo valdomame žemės, miškininkystės ar žuvininkystės ūkyje,
- <...>

5. 3 dalyje numatyti vienodo tarifo procentai taikomi <...> kainai be mokesčio. Šios kompensacijos taikymas nesuteikia teisės taikyti jokios kitos atskaitos formos.

<...>

9. Valstybės narės gali žuvininkams vienodo tarifo schemą neįtraukti tam tikrų žuvininkų kategorijų ir tų žuvininkų, kuriems taikant žuvininkams apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu schemą arba 24 straipsnio 1 dalyje numatytą supaprastintą schemą nekiltų jokių administracinių sunkumų.

<...>“

4 Šios direktyvos B priede „Žemės ūkio paslaugų sąrašas“ tvirtinta:

„Paslaugos, kurios paprastai būtinoms žemės ūkio produktų gamyboje, laikomos žemės ūkio paslaugomis. Šios tokias paslaugas apima:

- <...>
- įrenginių, paprastai naudojamų žemės, miškininkystės ar žuvininkystės ūkiuose, nuoma žemės ūkio tikslams,

– <...>“

Nacionalinė teisės aktai

5 Apyvartos mokesčio įstatymo (*Umsatzsteuergesetz*, toliau – *UStG*) 2 straipsnio redakcijoje, galiojusioje pagrindinės bylos faktinei aplinkybei metu, numatyta:

„1) Verslininkas – tai asmuo savarankiškai vykdomas pramoninė, prekybinė arba profesinė veikla. Verslį sudaro visa verslininko pramoninė, prekybinė arba profesinė veikla. <...>

<...>

3) Viešosios teisės reglamentuojami juridiniai asmenys vykdo pramoninę, prekybinę arba profesinę veiklą tik steigiant pramoninio ar prekybinio pobūdžio įmones (*Körperschaftsteuergesetz* 1 straipsnio 1 dalies 6 punktas ir 4 straipsnis) ir žemės ar miškininkystės ūkius.“

6 *UStG* 24 straipsnyje nurodyta:

„1) Nepažeidžiant antro, trečio ir ketvirto sakinių, vykdomas žemės ir miškininkystės ūkio veikla sudarytiems sandoriams taikomas toks mokestis:

1. Miškininkystės ūkio produktų, išskyrus lentpjūvės produktus, tiekimui – 5 % apmokestinimo pagrindo.

<...>

3. Kitiems sandoriams 1 straipsnio 1 dalies 1 punkto prasme – 9 % apmokestinimo pagrindo. <...> Pirkimo mokestis nustatomas atitinkamai 1 punkto pirmame sakinyje nurodytiems sandoriams 5 %, o kitiems sandoriams pirmojo sakinio prasme – 9 % šių sandorių apmokestinimo pagrindo. Nėra jokios kitos sumokėto pirkimo mokesčio atskaitos. <...>

2) Žemės ir miškininkystės ūkio veikla tai:

1. Žemdirbystė, miškininkystė, vynuogininkystė, sodininkystė, vaismedžių auginimas, daržininkystė, medelynų auginimas, visos veiklos, kurias vykdomant natūraliu būdu išauginami augalai ir augalų dalys, žuvininkystė vidaus vandenyse, žuvininkystė tvenkiniuose, bitininkystė, gyvulių auginimas bei grūdinių kultūrų auginimas.

2. <...>

Žemės ir miškininkystės ūkio veikla apima papildomą veiklą, skirtą aprūpinti žemės ir miškininkystės ūkio veiklą.<...>

3) Kai verslininkas, be 1 dalyje numatytos veiklos, taip pat vykdo kitą veiklą, žemės ir miškininkystės ūkio veikla turi būti laikoma įmonės organizacijoje struktūroje atskirai vykdoma veikla.

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

7 1994–1999 m. *Stadt Sundern* gavo pajamų iš medžių pardavimo ir miškininkystės ūkio bei privačios medžioklės plotų nuomos. Kadangi ši nuoma ji prilygino sandoriams *UStG* 24 straipsnyje numatytos „vienodos tarifo schemos“ prasme, šiuo pagrindu nedeklaravo apyvartos

mokes?io.

8 Atlik?s patikrinim? vietoje, *Finanzamt* nusprend?, kad nagrin?jama medžiokl?s plot? nuoma n?ra su žem?s ir miškininkyst?s ?kiu susij?s sandoris šios nuostatos prasme, ir turi b?ti apmokestinta ?prastine mokes?io norma pagal ?prast? apmokestinimo schem?. Tod?l jis pareikalavo, kad *Stadt Sundern* sumok?t? prid?tin?s vert?s mokest? (toliau – PVM) nuo pajam?, gaut? iš min?tos nuomos.

9 *Stadt Sundern* pareišk? ieškin? d?l atitinkam? pranešim? apie mokes?io dyd? *Finanzgericht*. Š? ieškin? jis patenkino nuspr?sdamas, kad medžiokl?s plot? nuoma nepriklauso nei žem?s ir miškininkyst?s ?kio veiklai, nei pramoninio ar prekybinio pob?džio veiklai *UStG* 2 straipsnio 3 dalies prasme. Iš ties? ji yra tik turto valdymas.

10 *Finanzamt* pateik? skund? d?l perži?r?jimo *Bundesfinanzhof*. Jis teig?, kad remiantis *UStG* 2 straipsnio 3 dalimi min?tus plotus *Stadt Sundern* išnuomojo vykdydama miškininkyst?s veikl?, bet ši nuoma n?ra žem?s ?kio sandoris *UStG* 24 straipsnio prasme. Tod?l jis nusprend?, kad šiai nuomai turi b?ti taikoma ?prastin? apmokestinimo schema.

11 *Bundesfinanzhof* abejoja, ar jo praktika, pagal kuri? medžiokl?s plot? nuoma nepatenka ? vienodo tarifo schemos, taikomos ?kininkams, taikymo srit? ir jai taikoma ?prastin? apmokestinimo schema, yra suderinama su Šeštosios direktyvos 25 straipsnio nuostatomis, kai sklypai, su kuriais susijusi teis? medžioti, yra žem?s arba miškininkyst?s ?kio dalis. Šiomis aplinkyb?mis šis teismas nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tokius klausimus:

„1. Ar valstyb?s nar?s, kurios perk?l? (Šeštosios) direktyvos <...> 25 straipsnyje numatyt? bendr? vienodo tarifo schem?, taikom? ?kininkams, ? savo vidaus teis?, turi teis? ar pareig? galutinai atleisti nuo apyvartos mokes?io ?kininkus, kuriems taikomas vienodas tarifas?

2. Jei atsakymas ? pirm? klausim? b?t? teigiamas, ar tai taikoma tik žem?s ?kio prek? tiekimui ir žem?s ?kio paslaug? teikimui, ar taip pat ir kitoms ?kininko, kuriam taikomas vienodas tarifas, operacijoms; ar kitoms operacijoms taikoma (Šeštosios) direktyvos <...> ?prastin? schema?

Koki? pasekmi? iš to kyla ?kininkui, kuriam taikomas vienodas tarifas, nuomojant medžiokl?s plotus?“

Išankstin?s pastabos

12 Pirmiausia reikia nurodyti, kad iš prašymo priimti prejudicin? sprendim? aiškiai neišplaukia tiksliai pirmojo klausimo apimtis ir jo ryšys su antruoju.

13 Ta?iau pirmas klausimas gali b?ti suprantamas taip, kad juo siekiama nustatyti, ar valstyb? nar?, kuri pagal Šeštosios direktyvos 25 straipsn? pasinaudojo teise taikyti ?kininkams bendr? vienodo tarifo schem?, privalo ar veikiau turi teis? šiuos ?kininkus apmokestinti pagal šią schem?, kai jie sudaro sandorius, kuriems taikoma ši schema.

14 Antras klausimas iš esm?s sudarytas iš dviej? dali?. Pirmą, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas klausia, ar ?kininko, kuriam taikomas vienodas tarifas, sudarytiems kitiems nei žem?s ?kio produkt? tiekimas ir žem?s ?kio paslaug? teikimas sandoriams taikoma bendra vienodo tarifo schema. Antra, jis siekia išsiaiškinti, ar medžiokl?s plot? nuoma yra žem?s ?kio paslauga Šeštosios direktyvos 25 straipsnio prasme.

15 Taigi atsakyti ? pirm? klausim?, išsiaiškinti šio sprendimo 13 punkte, yra b?tina, tik jeigu ? antro klausimo antr? dal? b?t? atsakyta teigiamai.

16 Tokiomis aplinkybomis reikia pakeisti klausimų eiliškumą ir pirmiausia nagrinėti antrojo klausimo abi dalis, paskui prireikus – pirmąjį klausimą.

Dėl antrojo klausimo pirmos dalies

17 Antrojo klausimo pirma dalimi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Šeštosios direktyvos 25 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad bendra vienodo tarifo schema ūkininkams yra taikoma tiksliai žemės ūkio produktų tiekimui ir žemės ūkio paslaugų teikimui, apibrėžtiems šio straipsnio 2 dalyje, ir ar kitiems ūkininkams, kuriems taikomas vienodas tarifas, sudarytiems sandoriams yra taikoma prastinė PVM schema.

18 Vokietijos vyriausybė ir Graikijos vyriausybė bei Komisija siūlo šį klausimą atsakyti teigiamai.

19 Reikia pabrėžti, kad Teisingumo Teismas jau turėjo progą nuspręsti dėl ryšio tarp bendros vienodo tarifo schemos, taikomos ūkininkams, ir prastinės PVM schemos byloje, kurioje buvo priimtas 2004 m. liepos 15 d. Sprendimas *Harbs* (C-321/02, Rink. p. I-0000).

20 Iš šio sprendimo išplaukia, kad ūkininko, kuriam taikomas vienodas tarifas, vykdant žemės ūkio veiklą sudarytiems kitiems nei žemės ūkio produktų tiekimo ir žemės ūkio paslaugų teikimo Šeštosios direktyvos 25 straipsnio prasme sandoriams yra taikoma Šeštosios direktyvos prastinė schema (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Harbs* 31 ir 36 punktus).

21 Todėl šio antrojo klausimo pirmą dalį reikia atsakyti, kad Šeštosios direktyvos 25 straipsnis turi būti aiškinamas taip, jog bendra vienodo tarifo schema ūkininkams yra taikoma tiksliai žemės ūkio produktų tiekimui ir žemės ūkio paslaugų teikimui, apibrėžtiems šio straipsnio 2 dalyje, ir kad kitiems ūkininkams, kuriems taikomas vienodas tarifas, sudarytiems sandoriams taikoma Šeštosios direktyvos prastinė schema.

Dėl antrojo klausimo antros dalies

22 Antrojo klausimo antra dalimi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar ūkininko, kuriam taikomas vienodas tarifas, medžioklės plotų nuoma yra žemės ūkio paslauga Šeštosios direktyvos 25 straipsnio 2 dalies penktos traukos, nagrinėjamos kartu su jos B priedu, išvardijančiu žemės ūkio paslaugas, prasme.

23 Vokietijos vyriausybė ir Komisija mano, kad šį klausimą reikia atsakyti neigiamai, nes Šeštosios direktyvos B priede nėra medžioklės plotų nuomos. Šiuo atžvilgiu jos pabrėžia, jog šios direktyvos 25 straipsnis turi būti aiškinamas siauria prasme, atsižvelgiant į jo išimtinę pobūdį.

24 Primintina, kad siekiant nustatyti Bendrijos teisės nuostatos taikymo sritį, reikia atsižvelgti kartu į jos formuluotę, kontekstą ir tikslus (1992 m. spalio 15 d. Sprendimo *Tenuta il Bosco*, C-162/91, Rink. p. I-5279, 11 punktą ir minėto sprendimo *Harbs* 28 punktą). Be to, tiek iš vienodo Bendrijos teisės taikymo, tiek iš lygybės principo reikalavimų išplaukia, kad Bendrijos teisės nuostatos terminai, kurie prasmės ir reikšmės nustatymo tikslu aiškiai nenukreipia valstybių narių teisę, prastai turi būti aiškinami autonomiškai ir vienodai visoje Bendrijoje, atsižvelgiant į nuostatos kontekstą ir nagrinjamą teisės akto siekiamą tikslą (žr. 1984 m. sausio 18 d. Sprendimo *Ekro*, 327/82, Rink. p. 107, 11 punktą ir 2005 m. kovo 17 d. Sprendimo *Feron*, C-170/03, Rink. p. I-0000, 26 punktą).

25 Reikia konstatuoti, kad nagrinjamą nuostatą formuluotą, į kontekstą ir bendros vienodo tarifo schemos siekiami tikslai patvirtina Vokietijos vyriausybės ir Komisijos pateiktą aiškinimą.

26 Pirmiausia reikia nurodyti, kad pagal Šeštosios direktyvos 25 straipsnio 2 dalies penktą ?trauką ir jos B priedą žemės ?kio paslaugos yra paslaugos, kurios ?prastai b?tinės žemės ?kio produktų gamyboje, b?tent „renginiai“, paprastai naudojamą žemės, miškininkystės ar žuvininkystės ?kiuose, nuoma žemės ?kio tikslams“. Ta?iau medžioklės plotų nuoma šiose nuostatose nėra aiškiai numatyta, be to, neatitinka jose ?tvirtintų sąlygų.

27 Toliau kalbant apie šią nuostatą kontekstą konstatuotina, kad jos susijusios su specialia schema, kuri yra Šeštosios direktyvos ?prastinės schemos išimtis. Iš nusistovėjusios Bendrijos teismo praktikos matyti, kad kiekviena leidžianti nukrypti nuo bendros taisyklės nuostata ar jos išimtis turi būti aiškinama siaurąja prasme (žr. b?tent 1995 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Oude Luttikhuis ir kt.*, C?399/93, Rink. p. I?4515, 23 punktą ir 2000 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, Rink. p. I?11991, 56 punktą). Taigi, kaip ir kitos Šeštojoje direktyvoje numatytos specialios schemos, ši schema turi būti taikoma tik tiek, kiek tai reikalinga jos tikslui pasiekti (žr. min?to sprendimo *Harbs* 27 punktą).

28 Galiausiai dėl bendros vienodo tarifo schemos siekiamų tikslų nagrinėjimo reikia priminti, kad ji atitinka supaprastinimo reikalavimą. Kaip matyti iš min?to sprendimo *Harbs* 29 punkto, ja siekiama ?kininkams kompensuoti mokestį už jų ?sigytas prekes ir paslaugas, mokant vienodo tarifo kompensaciją ?kininkams, vykdančioms veiklą žemės, miškininkystės ar žuvininkystės ?kiuose, kai jie tiekia žemės ?kio produktus ar teikia žemės ?kio paslaugas.

29 Bendros vienodo tarifo schemos taikymas nėra pagrįstas vieninteliu kriterijumi – formaliu ?kininko statusu, bet taip pat priklauso nuo jo sudarytų ekonominių sandorių pobūdžio (šiuo klausimu žr. nurodyto sprendimo *Harbs* 31 punktą). Todėl Šeštosios direktyvos 25 straipsnio 2 dalies penktoje ?traukoje esančios sąvokos „žemės ?kio paslaugos“ aiškinimas, pagal kurį ji apima nuomą, kaip antai medžioklės plotų nuoma, kuri nėra skirta žemės ?kio tikslams ir nesusijusi su paprastai žemės, miškininkystės ar žuvininkystės ?kiuose naudojamais ?renginiais, neatitinka nei min?tos schemos pobūdžio, nei jos tikslo.

30 Taigi, kai tokiomis aplinkybomis, kokios yra pagrindinėje byloje, ?kininkas išnuomoja medžioklės plotus, jis negali būti laikomas teikiančiu žemės ?kio paslaugas Šeštosios direktyvos 25 straipsnio 2 dalies penktos ?traukos, nagrinėjamos kartu su jos B priedu, prasme.

31 Todėl ? antrojo klausimo antrą dalį reikia atsakyti, kad Šeštosios direktyvos 25 straipsnio 2 dalies penkta ?trauka, nagrinėjama kartu su jos B priedu, turi būti aiškinama taip, kad ?kininko, kuriam taikomas vienodas tarifas, medžioklės plotų nuoma nėra žemės ?kio paslauga šios direktyvos prasme.

32 Atsižvelgiant ? pateiktą antro klausimo antros dalies atsakymą ir dėl šio sprendimo 12–16 punktuose nurodytą priežastį ? pirmą klausimą atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

33 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymų dėl prejudicinio sprendimo pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė min?tos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių ?statymų derinimo - Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 25 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad bendra vienodo tarifo schema ?kininkams taikoma tik žemės ?kio produktų tiekimui ir žemės ?kio paslaugų

teikimui, apibrėžtiems šio straipsnio 2 dalyje, ir kad kitiems ūkininkams, kuriems taikomas vienodas tarifas, atliktoms operacijoms yra taikoma Šeštosios direktyvos 4prastinė schema.

2. Šeštosios direktyvos 25 straipsnio 2 dalies penkta pastraupa, nagrinėjama kartu su jos B priedu, turi būti aiškinama taip, kad ūkininko, kuriam taikomas vienodas tarifas, medžioklės plotų nuoma nėra žemės ūkio paslauga šios direktyvos prasme.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.